

PG VII G 021/45/13

**Wytyczne Prokuratora Generalnego
w sprawie sposobu prowadzenia postępowań przygotowawczych złożonych
przedmiotowo**

Działając na zasadzie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze (j.t. Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599 z późn. zm.), w celu zapewnienia sprawnego prowadzenia postępowań przygotowawczych, ujednoczenia praktyki, a także usunięcia pojawiających się w niej nieprawidłowości polegających na:

- bezpodstawnym wszczynaniu postępowań przygotowawczych co do czynów, w odniesieniu do których zachodzą negatywne przesłanki procesowe, w tym zwłaszcza przedawnienie ścigania,
- zaniechaniu wydania decyzji procesowych kończących postępowanie przygotowawcze w odniesieniu do niektórych czynów będących jego przedmiotem, mimo istnienia przesłanek do umorzenia postępowania,
- bezzasadnym prowadzeniu postępowań przygotowawczych obejmujących czyny, które nie pozostają ze sobą w łączności podmiotowej lub przedmiotowej, co niejednokrotnie skutkuje przedawnieniem ścigania niektórych z nich, bądź przewlekłością postępowania,
- długotrwałym niewykonywaniu jakichkolwiek czynności dowodowych w wątkach dotyczących niektórych czynów, wynikającym wyłącznie z realizacji działań procesowych w innych wątkach postępowania,

przekazuję następujące wytyczne:

1. Wszczęcie śledztwa w sprawach złożonych przedmiotowo (obejmujących wiele czynów) powinna poprzedzać analiza, odnosząca się do każdego z czynów wymienionych w zawiadomieniu o przestępstwie, pod kątem istnienia negatywnych przesłanek procesowych wskazanych w art. 17 § 1 k.p.k., w szczególności przedawnienia karalności, a jeżeli przesłanki takie zachodzą co do jednego lub niektórych czynów, sprawę o ten czyn (czyny) należy rozpoznać odrębnie, wydając postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, po uprzednim wyłączeniu kopii zawiadomienia i w razie potrzeby innych materiałów.

2. Nie jest dopuszczalne zaniechanie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w zakresie któregośkolwiek z czynów wymienionych w zawiadomieniu o przestępstwie; w szczególności nie jest wystarczające poprzestanie na odniesieniu się do jednego lub niektórych czynów wyłącznie w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia bądź umorzeniu postępowania przygotowawczego, przy pominięciu ich w sentencji postanowienia.

3. W postępowaniach przygotowawczych złożonych przedmiotowo regułą powinno być sporządzanie i systematycznie aktualizowanie planów śledztwa; w ich treści należy określić termin przedawnienia karalności czynów będących przedmiotem postępowania.

4. W śledztwach obejmujących wiele czynów, jeżeli zachodzi okoliczność określona w art. 17 § 1 pkt 3-11 k.p.k. odnosząca się do jednego lub niektórych z tych czynów, należy bez zbędnej zwłoki wydać postanowienie o umorzeniu postępowania, w razie potrzeby po uprzednim wyłączeniu sprawy o dany czyn; podobnie należy postąpić, jeżeli zachodzi okoliczność określona w art. 17 § 1 pkt 1-2 k.p.k., a wszystkie niezbędne czynności dowodowe odnoszące się do danego czynu zostały już przeprowadzone.

5. Okolicznością utrudniającą łączne prowadzenie postępowania, w rozumieniu art. 34 § 3 k.p.k., jest w szczególności brak możliwości wykonywania czynności dowodowych w zakresie danego czynu przez okres wielu miesięcy, wynikający wyłącznie z konieczności podejmowania działań procesowych w innych wątkach; sprawę o ten czyn należy wówczas wyłączyć do odrębnego postępowania. W przypadku gdy wyłączona sprawa nie jest przekazywana według właściwości innej jednostce

organizacyjnej, przełożony lub zwierzchnik służbowy dokonuje jej przydziału, uwzględniając obciążenie pracą podległych mu prokuratorów.

6. Okolicznością utrudniającą łączne prowadzenie postępowania, w rozumieniu art. 34 § 3 k.p.k. jest też długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania w zakresie jednego lub niektórych czynów, jeśli postępowanie w pozostałej części może zostać zakończone przed jej ustaniem.

7. W przypadku zagrożenia przedawnieniem karalności danego czynu, sprawę o ten czyn należy wyłączyć do odrębnego postępowania, jeżeli prowadzenie odrębnego postępowania może przyczynić się do jego zakończenia przed upływem terminu przedawnienia.

8. W sprawach złożonych przedmiotowo prokurator powinien systematycznie badać, czy istnieją okoliczności, o których mowa w art. 34 § 3 k.p.k., a w przypadku ich ujawnienia powinien niezwłocznie wyłączyć sprawę w niezbędnym zakresie do odrębnego postępowania.

9. Obowiązek badania, czy wykonywane są zalecenia określone w niniejszych wytycznych, spoczywa również na bezpośrednim przełożonym prokuratora, w którego referacie pozostaje sprawa, jeżeli przedłuża on okres śledztwa lub postępowanie przygotowawcze toczy się przez czas powyżej 6 miesięcy.

10. Obowiązek badania, czy realizowane są zalecenia określone w niniejszych wytycznych, spoczywa też na prokuratorze sprawującym zwierzchni nadzór służbowy, prokuratorze nadrzędnym przedłużającym okres śledztwa oraz na prokuratorze analizującym śledztwo w ramach wizytacji lub lustracji.

Prokurator Generalny

Andrzej Seremet

